

enkelte Gange — at en Mand kan være bleven faaret i Felten. I denne Alder — jeg sigter her til nogle og typne Mars Alderen — er det Noget, der ligger nær at unge Mennesker, selv om de have faaet en eller anden Legemsbeskadigelse, ikke ville komme mere frem med den, end naar det er absolut nødvendigt. Man kan tænke sig, at en Mand, der ikke er gift endnu, i den Alder kan sige: Jeg feiler ingen Ting; der viser sig heller ikke Noget ved Udførelsen af Besættelse og hjemme viser der sig heller Intet; men den Tid kommer ofte hurtigt, især naar Manden anstrenger sig ved Arbejde, at det kommer frem og frem i Løbet af en halv Snees Aar. Manden kan være bleven gift, uden at Konen har den allermindeste Formodning om, at han er i den Forstand Invalid. Nu kan jeg ikke se rettere end, at en saadan Kone, naar hun bliver Enke — kortere eller længere Tid efter — er ilde stillet. Der er Intet til Sindet for, at Manden længere Tid efter kan faae Invalidforsørgelse efter denne Lov, men denne Ret bliver frataget Konen, hvis Loven ikke faaer dette Tillæg. Det vil nemlig da efter den ærede Finansministers Fortolkning, — og jeg vil ikke vove at modsig ham paa dette Omraade, — ikke være muligt for Regjeringen og Finansministeren at kunne hjælpe en saadan Enke, om ogsaa Billigheden taler derfor, og der virkelig er Krang tilstede. Jeg vil derfor paa det Indstændigste tillade mig at anmode Thinget og Regjeringen om at tiltræde dette lille Ændringsforslag.

Finansministeren (Gstrup): Det første Ændringsforslag gaar jo ud paa eller sigter til at give Militære, der have paadraget sig en Legemsbeskadigelse under deres militære Tjeneste en ubetalt Udgang til Invalidunderstøttelse ved at forandre Ordene: Ved Udførelsen af sine militære Tjenesteplichter til: I Anledning af sine militære Tjenesteplichter. Jeg ser ikke ret, hvordan denne Forandring skulde kunne bidrage til, at man kunde komme til Hjælp i saadanne Tilfælde, som det ærede Medlem fra Frederiksborg Amt (Dinesen) tog Ordet for under første Behandling, da han anbefalede en Ændring i denne Retning. Jeg tror, at naar der i saadanne Tilfælde ikke tilstaaes Invalidunderstøttelse, er det ikke paa Grund af, at Ordene ubelukkede det, men fordi andre Omstændigheder ikke have været i den Grad oplyste eller beviste, at Bestyrelsen har troet at kunne gjøre det. Men dersom jeg har Ret deri, er det klart nok, at en saadan Forandring ikke vilde have hjulpet. Dersom jeg forstod den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ret, var Meningen med denne Ændring mere den, at Thinget, ved at stille Forslaget, udtaler sig for eller udtaler Dvske om, at man ved Bedømmelse af Invaliditetstilfælde skulde være

faa indsekomnende mod Invaliderne som muligt. Jeg tror nok, at det var den ærede Ordførers Betragtning; men i saa Tilfælde vilde jeg ønske, at dette Ønske af Thinget kun maatte blive bragt frem gennem Udtalelser og ikke igjennem Afstemning over et Punkt som dette; thi hvad man end vil dømme om den mulige Forskjel mellem de to Udtryk „ved“ og „i Anledning af“, saa tror jeg dog i hvert Tilfælde, at det maa indrømmes, at Udtrykket „i Anledning af“ bliver end mere tvivlsomt end Udtrykket „ved“, og her gjælder det jo om at give en Ret. Det er jo ikke en Udgang, men en Ret, der her gives, og hvor der er Tale om at give en Ret, forekommer det mig at være ønskeligt, at de Udtryk, i Henhold til hvilke Retten kan gjøres gjældende, ere saa præcise som mulig. Man maa paa ingen Maade tro, at det Udtryk, som nu er brugt i § 1: „ved Udførelsen af sine militære Tjenesteplichter“ for Dieblisset fortolkes og anvendes i den snævrere Forstand, det er ingenlunde Tilfældet. Naar f. Ex. en Militær bliver Invalid ved en Sygdom, jeg vil kalde det en Kasernefygdom, en Sygdom, som han er særlig udsat for ved sit Liv i Kasernen, saa bliver han betragtet som Invalid med Ret til Understøttelse. Selvsølgelig betragtes han ikke som Invalid med Ret til Understøttelse paa Grund af enhver under Tjenestetiden ved Sygdom paadraget Invaliditet, men naar Sygdommen maa anses for særlig udsat for ved sit Liv i Kasernen, saa bliver han betragtet som Invalid med Ret til Understøttelse. Selvsølgelig betragtes han ikke som Invalid med Ret til Understøttelse paa Grund af enhver under Tjenestetiden ved Sygdom paadraget Invaliditet, men naar Sygdommen maa anses for særlig udsat for ved sit Liv i Kasernen, saa bliver han betragtet som Invalid med Ret til Understøttelse. Dette kun som Exempel paa, at Ordet „ved“ ikke nu opfattes i allerstængeste Betydning, og dersom det ikke er saaledes, ser jeg ikke rettere end, at Ombytningen af Ordet „ved“ med „i Anledning af“ i alt Fald let vilde give Anledning til Tvivl og Misforstaaelse. Man vilde endog kunne gaa saa vidt i Spørgsmaalet om Anvendelsen af Udtrykket „i Anledning af“, at der kunde spørges, om en Invaliditet, hidrørende fra en i Tjenesten paadragen Straf, skulde give Udgang til Forsørgelse, thi denne Straf kan siges at være paadraget i Anledning af Tjenesten. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at forandre Udtrykket „ved“, for at der skal kunne gives Invalidunderstøttelse i de Tilfælde, hvor man i Virkeligheden vilde anse det for at være rigtig og forsvarligt, og jeg frygter for, at netop Ombytningen med Ordene „i Anledning af“ vil foranledige, at der vil opstaa megen Tvivl om Anvendelsen. Haade dette Udtryk staaet der fra Først af, vilde det ikke have været saa betænkeligt, som netop at ombytte Udtrykket „ved“ med „i Anledning af“. Noget overordentlig Betydning tillægger jeg ikke dette Spørgsmaal, men jeg vilde dog fraraade at forandre det gamle Udtryk.

Ændringsforslaget under Nr. 2 skal jeg forbigaa, da jeg i Virkeligheden maa betragte det som afgjort ved Afstemningen over det ganske